

Eligia Gąssowska

Gródek Leśny k/ Przysuchy, woj. radomskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 172

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zabytki i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy k/Zielonej Góry.

Prace będą kontynuowane.

GRÓDEK LEŚNY, k/Przysuchy
woj. radomskie

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Radomiu

Badania prowadziła dr Eligia Gąssowska. Finansowała WKZ w Radomiu. Wczesnośredniowieczne sanktuarium pogańskie.

Prace miały niewielki zakres, przewidziane bowiem i zrealizowane zostały jako czynności o charakterze weryfikacyjnym, mające głównie na celu rozeznanie systemu komunikacyjnego na zewnątrz i wewnątrz obiektu, błędnie dawniej interpretowanego jako gród, a nie sanktuarium. Odsłonięcie "szwów" łączących wały w południowym miejscu styku i u tzw. zbiegu północnego, uczytelniło nie tylko sposób budowy, ale przede wszystkim następstwo czasowe powstawania poszczególnych faz konstrukcji. Stwierdzono, że w pierwszym etapie budowy został wzniesiony wał okrężny tworzący elipsę na wschodzie założenia, następnie do zachodniej części tego wału został dostawiony krótki, "poprzeczny" wał II, który można też określić jako drugi, zachodni obwód elipsy wschodniej, a dopiero w trzeciej fazie prac konstrukcyjnych dobudowano do elipsy i wału II obwód zewnętrzny, czyli wał III zataczający półkole od zachodu. Do środka założenia wiodły dwa wejścia, jedno od południowego wschodu, drugie na północy pomiędzy otwartym na wschód krańcem ramienia wału III a wałem II. Nie jest wykluczone, że podejścia od podnóża góry były oznaczone specjalnymi formami kamiennymi, z których dwie zachowały się do dziś. Ponadto stwierdzono w wykopie założonym na wale I, że gruba warstwa spalenizny zalegająca od spągu do mn. 1/3 wysokości wału, nakryta od góry płaszczem kamienno-ziemnym, powstała z jednorazowej akcji wypalenia lasu przed przystąpieniem do budowy i obrazuje etap wstępny przygotowania terenu. Całość założenia ma bliską analogię w obiekcie na Górze Dobrzeszowskiej w Górach Świętokrzyskich i funkcja jego jako świątyni nie budzi wątpliwości. Można datować ją na podstawie dużych, dobrze zachowanych fragmentów naczyń glinianych najwcześniej na VIII, a prawdopodobnie na IX/X w.

GRUDZIĄDZ-MNISZEK
woj. toruńskie
Stanowisko III

patrz
paleolit i mezolit